

TATA
OLIMPIAI FALU

— Nem is tudtam, hogy te is itt trenirozol.

— Szó sincs róla, én csak pihenek Tatán.

Pesti ike

ÁRA 70 FILLÉR FŐSZERKESZTŐ: GÁL GYÖRGY III. ÉVF. 28. SZ.

A GF 5000 TENYÉSZBORJÚT AD AZ ÚJGAZDÁKNAK

— Látod, Jani, az én időmben ilyen borjút adott az állam, ti pedig ilyet kaptok.

MAKACSSÁG

— Vedd tudomásul, hogy addig nem veszem le az új kalapom, amíg azt nem mondd, hogy tetszik...

IZLÉS BOLGA

— Megcsókolhatom Micike?
— Ne haragudjon Pista, de én mást szeretek.

SEBESTYÉN FÉL

Sebestyén Mihálynak, a Medgyaszay színház új igazgatójának lépten-nyomon gratulálnak ismerősei és hirtelen támadt „jóakarói”. Pedig a régi színházi szakember nem szereti ezt az ünneplést. Baráti társaságban be is vallotta, hogy fél a reá váró nagy feladattól:

— Misikém — nyugtatják meg a befentesek — ne szerénykedj! Nem vagy te kezdő ezen a pályán! Ismered minden csínját-bínját!

— Éppen azért aggódom! — válaszolja Sebestyén — Én nem a levegőbe félek!

ÚGY SZÉP AZ ÉLET HA ZAJLIK

— Mondd, Klári, igaz az, hogy te család az uradat?
— Hát kit csalják?

Nyáregji ballada

Balatonföldvár, szombat este fél 6. A vonat herobog, le száll a férj, hogy együtt-veke-endezzen esokládé barnára sült, ifjú nevével, aki így áradozik:

— Drágám, csak hogy itt vagy végre! Egész héten majd megőrültem utánad!

Este nagy szerelmes összebújás a szállóban. Nem hallani mást, csak az asszony hangját:

— Cuncimókus, hogy te milyen csodálatos vagy! Te szép... te hatalmas!

Mire a szomszéd szobából átkopognak a falon és egy bosszús férfihang megszólal:

— Asszonyom, kérek valamit szüveget! Nem gondolja, hogy egy hét óta minden éjszaka ugyanazt hallani kissé unalmas dolog?

PICASSO FAZEKAS LETT

— Te apafej, kíváncsi vagyok, mi fog ebből kijönni.

Azt a kiskésit neki...

Kerek ez a zsemlye, Nem fér a zseembe, Két felé kén' vágni, Úgy kén' megpróbálni.

A STRAND PRIMADONNÁJA

— Gyerekek, jó volna evvel a nővel megismerkedni.
— Rajta leszünk.

Lesz eredménye a Páter Ferenc József imádatának

Képünkön Balogh István meghajtja magát.

A MAGYAR NEMZET SZERKESZTŐSÉGÉBEN

— Szerkesztő úr, panaszom van a feleségemre!
— De uram, mi közöm nekem az ön nevéhez?
— Pardon, a feleségemet a szerkesztő úr lapjának „Levelezés” rovatából ismertem meg és a lapon az áll, hogy ön a feleség!

Ezt az ökröt

— Öregem, az utóbbi időben formálisan éhezem.
— Persze, persze, ez a szörnyű takarmányhiány...

Gyermekprobléma

— Ne ess kétségbe Malvin. Ha nem tudsz tojást, majd adaptálunk egy tojást.

AZ ÍGÉRET HÖLGYE

— Mancika, vigyázzon az ígéreteire, mert szaván fogom.
— Maga csacsi, én nem a szavamat ígértem.

KELLER DEJŐ KONFERÁL

Olvassom az új színigazgatók bizakodó nyilatkozatait, amelyek azért rokonszenvesek, mert mentesek minden nagyképszerűsügről. Nem fogadkoznak, hogy így meg úgy, majd ők megmutatják, inkább csak szerényen bejelentik, hogy ők is megpróbálják. Nem ígérnek fűt-fát, fából vaskarikát, új ösvényeket és világrengető ötleteket, mindössze jó színházat, ami vagy sikerül majd nekik, vagy nem...

Nehéz a helyzete ma egy színigazgatónak! Ha én lennék a kultuszminiszter, akkor a színházakat beolvasztanám a NIK-be. Mert ha van nehéz ipar, akkor ez az! A legnehezebb! És aki azt meri állítani, hogy ő tudja, mi kell a közönségnek, az jelenik meg hívtón délelőtt a Vigaszínházban. Ott ugyanis akkor van a naiva-meghallgatás. Tán szerződtek az illető naivának az eltávozott Rutkay Éva helyére.

Mert vegyük tudomásul, ebben a szakmában nem lehet „biztosra” menni. A pesti közönség szeszélyes és kiismerhetetlen. Nincsenek törvények, nincsenek szabályok. Néha előfordul, hogy egy jó darab is sikert arat és már arra is volt precedens, hogy egy csapnivalóan rossz, bűnös fércmű megbukott. Nem tavaly, régebben...

Eszembe jut, hogy Harmath Imre, a szenális szövegíró, aki nyaranta mellékesen feleslegesen alkalmi vállalkozónak, mindig a legjobbnak hit, úgynevezett „ziccer” ötletével valót kudarcot. Egyszer, egyik bukása után, valaki megkérdezte tőle, hogy mi lesz a következő produkciója?

— Most van egy biztos tippem — felelte Harmath — ezzel meg kell gazdagodni! Csinálók télen, a gellérthegyi Citadellában egy szabadtéri színházat, ahol éjszakai előadásban, egy órai kezdettel

bemutalom az Elektrát, svéd nyelven, ismeretlen öreg színészekkel. Ha erre se jön be a közönség, akkor szakítok a színházzal... A színigazgatók mégis reménykednek és mindig csodát várnak az újszontól. Volt a pesti színházi világnak egy kedves figurája, Fekete József, az egykori Apolló Kabaré titkára, később a Bethlentéri Színpad igazgatója, aki állandóan a legvakmerőbb színházi terveket eszete ki. Egyszer felkereste Nagy Endrét, hogy csináljanak közösen egy kabarét.

— Remek ötletem van, direktor úr — lelkesedett Fekete József — egy kabaré, a legjobb műsorral és a legkiválóbb színészekkel! De ez még semmi! Erre még nincs publikum. Nemdebar, valami biófnak is kell lenni?

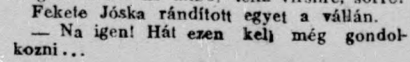
— És mi lesz a biófi? — érdeklődött Nagy Endre.

— Azt is kigondoltam. A biófi az, hogy nincs belépődíj. Mindenki ingyen nézheti meg az előadást. Sőt, nemcsak, hogy ingyen, ezenfelül még minden néző kap a szünelben egy tormásvirsilit, egy pohár sörről. Nos, mit szól ehhez a tipphez direktor úr? Van ebben fantázia?

— Az van benne — bólintott Nagy Endre — csak valamit nem értek. Ha nincs belépődíj, akkor miből fedezük a rezsit? Miből fizetjük a színészeket és az írókat? A házbért, a villanyt, a plakátot, meg az adót? És miből telik virslire, sörre?

Fekete József rándított egyet a vállán.

— Na igen! Hát ezen kell még gondolkodni...

A TALÁLÉKONY POSTA

Az egyik budapesti postahivatal alkalmazottai a következő feliratú táblát akasztották ki:

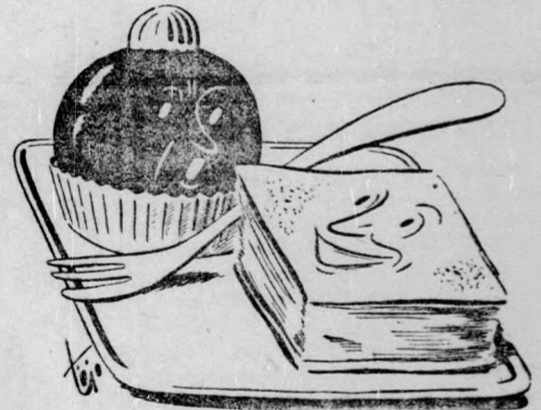
«Ha a padlóra akar köpni, tegye nyugodtan. Az a célunk, hogy látogatóink otthon érezzék magukat.»

ÉLETJEL

— Adott-e már a lánya életjelt magáról, amióta Pestre került?
— Hogyne adott volna. Ippeg itt jádszik a kislétköm az epőrfa alatt.

Jaj de jó a zabos sütemény

— Kollega úr, ha már olyan szégyent hoz a kis- és nagytűrósi Túrössy nemzetségre, miért van úgy kikelve magából?
— Mert az előbb is hiába mondtam egy vevőnek, hogy «Te piszkos, utolsó csibész, zabálj meg már, amíg finom vagyok!»

NYÁRI VENDÉGLŐ

— Parancsonak uram?
— Köszönjük, mindent hoztunk magunkkal, csak dugóhúzót és sót kérünk.

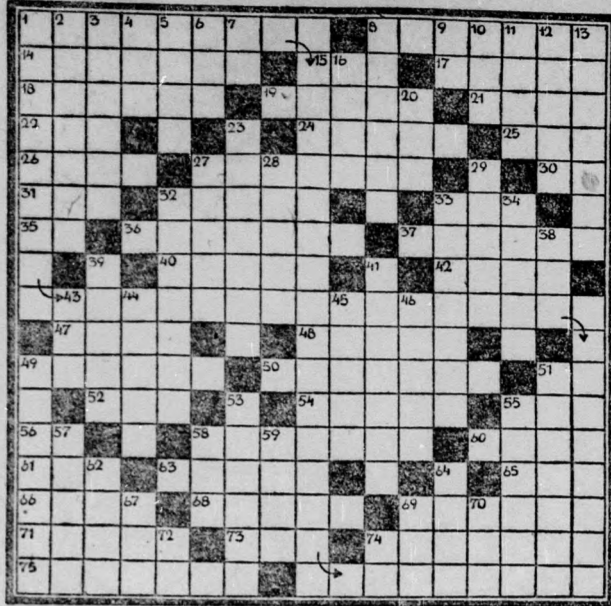

Kár a benzinért
— Hagyd Flókit! Ez egy trigli nő!

Megvédjük az asszonyokat

Vízszintes:

1. J. SCHULZE SZATIRAJÁNAK ELSŐ SORA
2. Mohamedán böjt-hónap
3. Elárulások
4. Mutatószó
5. „...Satanasi”
6. Juhfajta
7. Sarkvidéki állat (nyl.)
8. Hegycsúcs
9. Bécsi tanács
10. Ehető a gyümölcs
11. Sportegyesület
12. Az 1707-iki országgyűlés színhelye
13. Borsodi kisközség
14. Néveő
15. Ennyi a jóból is megárt
16. Vitámpidős zöldségek
17. Vasgyáráról híres
18. Stroncium vegyjele
19. Csövek belső mérete
20. Papság
21. Kerékpárversenyzők
22. Keleti rizspálinka
23. Miskolc hegye
24. Diszkrétén közlők
25. Hecni kiszorította
26. Nép a Bibliában
27. M.S.
28. S6 - latinul
29. Kerget
30. Hejrag
31. Igekötő
32. Déljelölti harapnivaló
33. Művészet
34. Nem is mögé
35. Görög fizikus Kr.e.
36. G.G.M.
37. Görög betű
38. Csepeli labdarúgó
39. Ez majdnem egy farka már
40. Származó
41. ...ese kínai bölc
42. Dunamenti község
43. Forró, viharos Földközi-tengeri szél

11. Emelőszerkezet
12. Női név
13. Bosszúálló islenő
14. Neves edzőnk
15. Az istentelenség
16. Gambrius nedűje
17. A dalárda tagja
18. Gyermekjátékok
19. Hely a cséplés számára
20. Játsszik a vízben
21. A Kispest válogatott játékosai volt
22. Híres angol tengerész
23. Zalai kisközség
24. Enéikü uincsen rózsá
25. Nincs tovább!
26. Méhpalota
27. A szemétdomb ura
28. Kétszer költ
29. Miniszterünk
30. Szunda-sziget
31. Náci orvosohér volt
32. Svájci falu
33. Zabba dolgozik Kutyajében
34. Megvalósítja
35. Címzésrövidítés
36. Földöv
37. Operációs altárszer
38. A Szózat zeneszerzőjének ker. neve
39. Közteher
40. Így kezdődik a nehézség
41. G.T.S.
42. Szem. névmás
43. A telefonhírdőző felvilágosítójának neveje

A VÁSÁR UTÁN

— Mondd Margit, hoztál vásárlást?
— Még nem tudom, hogy fiú lesz-e vagy lány!

44. A Szózat zeneszerzőjének ker. neve
45. Közteher
46. Így kezdődik a nehézség
47. G.T.S.
48. Szem. névmás
49. A telefonhírdőző felvilágosítójának neveje

Halmay József

Függőleges:

1. A SZATIRA BEFEJEZÉSE
2. Idegen női név
3. Elhunytt zeneszerzőnk
4. Becézett Ádám
5. Nyelvi figyelmeztetés
6. T.T.O.
7. Belülszomszédok
8. Teniszütő
9. Holnapelőtt
10. Bácsika

A 40.000-ik példány fele

— Gratulálok Pistám, az én nagy sikerem az «Értel az Óceánig» volt, a tied a «Dunától a Donig».

ELEVEN UJSÁG

— Pincér! Megjötték már az esti lapok?
— Azok még nem asszonyom, de éppen ott jön a jogtanácsos úr felesége.

— Tegnap este a színházban félig nyitva volt ennek a szép színésznőnek az öltözője és láttam, amit levetette a ruháját: nem volt alatta csak egy kombiné.
— Na és?
— Aztán levetette a kombinéját is...
— Es mi volt ezalatt?
— Ezalatt tíz perc szünet volt.

A Ferencek virágoskertjében

ASSISI F.: Könnyű volt nekem a vadállatokat megszelídíteni, de te nyilas príbékkel álltal szemben...

BILIÁRD TRAGÉDIA

— Viggazz Tihamér, jön a férjem és szétver közötünk.

Regi szép ízek...

A MECÉNÁS

Németh Lajos festő, akit a Fészek Klub befentesei csak „Lala” néven ismertek, nem tartozott a nagy tehetségek közé. Evtizedes barátság fűzte Lányi Dezőhöz, a kitűnő szobrászhoz, akitől állandóan protekciót kért.
— Dezőm — mondta többször — nekéd olyan nagy ösztökölés van — ajánlj engem mint arcképfestőt.
— Jó, hogy szólsz, most lehetne szó egy portréről, grófi barátom le akarja festetni magát.
— Beszélj vele — kiállott fel Lala, akit fellekelt a gondolat.
Egy hét múlva újból megszólította Lányit.
— Dezőm, mi van a portréről?
— Még nem tudtam vele beszélni.
Amikor tízedzer is ezt a választ kapta, irgadtott lett.
— Légy szives, mutass be neki, én majd beszélek vele.
— Helyes, holnap este itt a Fészekben találkozunk és elviselek hozzá.
Németh másnap talpig feketébe öltözve jelent meg a klubban. Lányi konfiist hozott, odasúgolt valamit a kocsisnak s megindultak a Dunapart felé. A Ferenc József-téren a kocsi megállt, Lányi karofogta Lalát, odavezette a Széchenyi-szobor elé s hangosan így szólt.
— Németh Lajos festőművész — gróf Széchenyi István. Tessék, itt van, beszélj vele.
ILLES ISTVÁN

ÚJ BOGÁR KÖZELEDIK

— Miért vakarod a fejed, édes Gyuszikám?
— Hát kérlek, már irattam a kolarádó bogár-invázióról, a bundásbogár-invázióról, a légy-invázióról, most keresek egy új bogarat.

Igen, ezt el kell vennem.

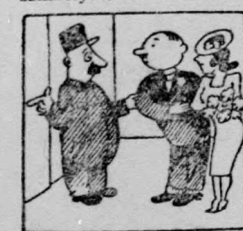
Ezt a nőt. Ezt a szépet. Ezt a gyönyörűt. Ha senki másit, de ezt igen. És nem két év múlva, egy év múlva, a jövő hónapban, a jövő héten, holnapután, holnap, hanem most. Azonnal Diszpenzációval.

Ez így volt pontosan így. Akkor régen.

Es rohantam hozzá. Majd az anyához, az anyához, a nőjéhez, a sógorokhoz, a dédékhez, rokonokhoz megbeszéltem a dolgot. Nem volt könnyű dolog. Pimpinek nem egy ilyen nyamvadt, alig egyyolcvanas gázgyári tisztviselőt szántak. Az egyyolcvan pláne nem a magasságot jeleníti, hanem az óradíjat. A beszédemmel is volt egy kis baj. Ezt régebben leolvastam az arcukról. Könnyű volt nekem. A gázműveknél is leolvastam voltam.

De azért csak rábeszéltem őket.

Ez egy hétfői napon volt. Kedden már a diszpenzáció is azért volt, hogy meg ne gondolják magukat. Az örülés színhelye a kerületi előjáróság anyakönyvi hivatala volt. Ideje: szerda délelőtt tíz óra.

En már kilenckor mentem Pimpieért. Félizkor már ott voltunk az anyakönyvi hivatalban. Néhány perccel az esketési szertartás előtt kijött egy altiszt az anyakönyvvezető szobájából és a nevemet kiáltotta:
— Bódis Gáspár.
A násznép is felállt. De az altiszt leintette őket.
— A véglegényt kéri az anyakönyvvezető úr. Valami kis formáság van.
Bementem. Nagy darab tokás nyakú és hasú ember volt az anyakönyvvezető. Szigorú arccal fogadott.
— Ön a véglegény?
— En — mondtam büszkén.
Iratokat emélt le egy esomóról. Belelapozott. Felismerem a saját iratainkat. „A mi irataink” — gondoltam megint büszkén.
— Kérem — mondta most komor hangon — az egyik irat hamis.
— Mi-cso-da? Mire gondol ön?
— Csak lassan a testtel — mordult rám és sebes testtel rázuhan a székére.
— Üljön le. Szóval arról van szó, hogy az ön

szobájából és a nevemet kiáltotta:

— Huszonöt... feleltem nagyon büszkén.
— Hát szóval — mondta ő — csak tíz évről van szó. De ha maga tudomású veszi — nem számít. Ugyanis, később már semmit nem lehet tenni. Itt vagyok teszem fel én.
Most nagyon szelid lett a hangja. Sőt, szomorú. Helybe kínált és hosszú mesébe kezdett. Megtudtam, hogy huszonhárom éve nős, huszonkét éve szeretne elválni, de nem tud. Az asszony nem válik, az anyósa nem hagyja. Az anyós boszorkány, az asszony háripa. Ő, az anyakönyvvezető egy szelid angyal. Az élete kész tragédia. „Egy regény, uram egy regény — sirt fel az anyakönyves és még rá is borult az asztalra. Aztán kiszitogta magát, meglörülte a szemét és az orrát. »Kár, hogy ön nem regényíró.«

— En nem — nyugtatam meg —, de van egy barátom, most nyert pályázatot a tótkomlói turisztikai irodalmi körében. Tízre volt kilúzza az esküvő. Tizenegyor kezdünk, olyan sokáig tartott az életörténet.
— Nos? — kérdezte. Igazam volt?
— Sőt. Nagyon nem. És ön?
— Sajnos, nem tudok elválni.
— Még mindig? Most már hány éve?
— Két éve.
— Kettő? Hiszen tíz évvel ezelőtt volt huszonkét éve?
Sóhajtott.
— Hja, se még az első feleségem volt. Ez már a negyedik.
— Ez se sikerült?
— Ez?
Vérvörös lett.
— Ez egy vámpír. Egy vérszopó. Az első az egy angyal volt.

MÚZEUMI TAKARÍTÁS

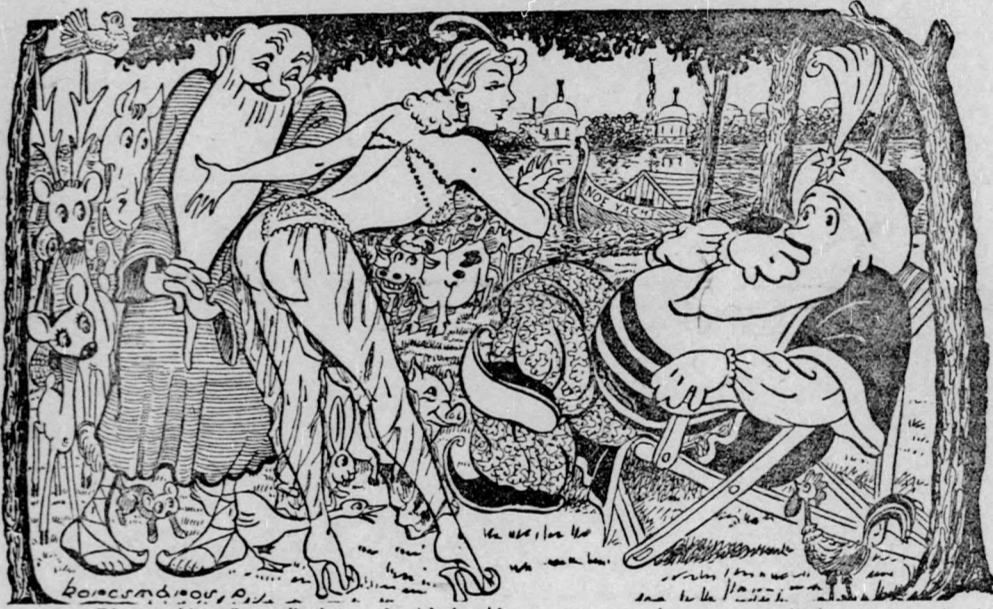
Miért csodálkozol? Én mindig óvatos voltam.

A NAGY VARÁZSLÓ

Megmondhatná, bűvész úr, hogy honnan varázsolja elő ezt a rengeteg papírt? Mondhatom, majdnem a semmiből.

PÉLDÁT MUTATNAK A BASINAK

Fényestekintetű padisah, ez itt Noé, aki negyven nap és negyven éjjel nem engedte ki galambocskáit a bárkából.

MECCS A STRANDON

Eddig döntetlenül állunk. Na ja, ha nincs egy férfi a csapatban...

CSÓNAKBEJELENTÉSI MINTÁNK

NEVE: Rozmaring II. SZÜLETÉSI HELYE: Csurgó. SZÜLETÉSI IDEJE: Nyár. APJA NEVE: Kajak Rezső. ANYJA NEVE: Szandolin Matild. ISKOLAI VÉGZETTSÉGE: Két ülés. CSALÁDI ÁLLAPOTA: Páros. FELESÉGE LÁNYNEVE: Csolinaky Ladikó. GYERMEKEI SZÁMA, NEME: Két lapát. KÜLÖNÖS ISMERTETŐJELE: Orrom hajlott, egy bordám kissé horpadt. FOGLALKOZÁSA: Evező. HAVI KERESETE: Ami bejolyik. ÁLLATOT TART-E: Egy vasmacskát. MILYEN PÁRT TAGJA: Kormánypárti vagyok, de szeretném az összes politikai frakciókat közös evezőre hozni.

A főnök szerelmét vall

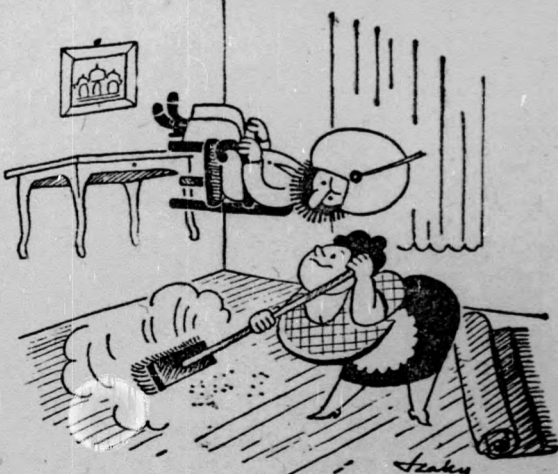
Micike, örültem imádom... Engedje, hogy megkérjem nagybecsű kezét. A levelet a szokásos módon, két másolattal kérem...

Tanárra kérem

- 1. Ki egyszerűsítette a fényképezőgépet és találta fel a tekercsfilmet? 2. Mivel büntetik a zsarolást Angliában? 3. Melyik a világ legnagyobb működő vulkánja és hol van? 4. Mit neveznek 'fehér mérreg'-nek? 5. Mennyi a puskagolyó óránkénti sebessége? 6. Mi Abesszinia fővárosa? 7. Ki állított elő először mesterséges gyémántot? 8. Hogy hívták a régi japán nemeseket? 9. Mi a hipnózis eredeti jelentése? 10. Mi volt eredetileg az Akadémia? 11. Kb. mennyi lakosa van Indiának? 12. Mi Kína déli fővárosa? 13. Mik voltak eredetileg az Olimpiai játékok? 14. Ki a Kuo Min Tang vezére? 15. Ki tökéletesítette a villamos mozdonyt? 16. Ki írta a 'Dorian Gray arcképe' c. regényt? 17. Mik a planéták? 18. Ki beszélt először 'Szent együgyűségről'? 19. Hogy hívják Dél-Amerika dús füves területeit? 20. Kinek volt az a véleménye, hogy: 'Hasznosat a kellemessel?'

NEM ÁRT AZ ÓVATOSSÁG! Salamon Béla ebédközben elujságolja, hogy délelőtt a Lukács-fürdőben volt. Azt mondják az orvosok - szól közbe Salamonné -, a Lukács-fürdőnek csodásan fiatalító hatása van a szervezetnek. Mire Salamon ijedten tiltakozik: De Jancsikám, én éppen csak, hogy megmártottam magamat...

NAGYTAKARÍTÁS FAKIRÉKNÁL

Egy perc türelmet kérek apukám, azonnal befejezem a söprést.

Pesti író 1948 Július 11. 87. szám Felelős szerkesztő: GAL GYÖRGY Felelős kiadó: SOMOGYI DEZSŐ Szerkesztőség és kiadóhivatal: V. Bajcsy-Zsilinszky-út 34. Telefon: 129-642. 126-300. Fiókkiadóhivatal: VI. Nagymező-ú 26. T.: 124-874 Kéziratokat, rajzokat nem örvényünk meg és nem adunk vissza. Terjesztő: Globus hírlap- és könyvterjesztő vállalat. Nyomatott a Hungária Hírlapnyomda Rt. Bp. V. Bajcsy-Zsilinszky-út 34. Körforgógépész. Felelős: Dr. Bródy László